

Thesis:

The **משכן** is the center here of both **תורה** and **עבודה** and **ויקרא** and **צו** represent **תורה** and **עבודה** where the nature of **קריאה** is **חביבות** that defines both of them. **הוראה** requires a more fundamental conceptualization than **הר סיני** and is therefore the “Room of Conception” where **סיני** is only the place of birth. The connection of **ברורה והלכה ברורה** is equivalent to the connection of science and technology; without the **חיבור** there can be no **דבר ה'** as it must be expressed in the Mishkan.

Structure:

Establishing that Mishkan is the center of Torah as well as **עבודה**
 The uniqueness of the Torah in the **משכן** as **הוראה**
הוראה as the theme of parasha's organization
 The differences between **ויקרא** and **צו**
ציווי vs. **חיבה**; **זבח** vs. **קרבת**
 The astonishing centrality of animals to **תורה ועבודה**
 Understanding **זריזות** and the nature of enthusiasm
 Understanding **הוראה** and the relationship of science to technology
 Breakdown in fundamental conceptualization that is **מבלה עולם** and **רעב לדבר ה'**

- OUTLINE -**THE CENTRALITY OF VAYIKRA****NEW TORAH**

Centerpiece (**שה"ש רבה ה:כ**) **מעיו עשת שן**

We are used to thinking of the Mishkan as a place of **עבודה**

But actually its first **תכלית** is as the place of Torah

ויקרא אל משה on the very same day becomes **ונועדתי לך שמה**

מחלוקת רבי עקיבא ורבי ישמעאל

Newly binding: **לא נענשו עליה עד שנשנו באוהל מועד**

משל: A constitution needs to be translated into legislation

זו-אהל מועד הורתיחדר

LEARNING MODE AND GRAPHICS

Parshiyot and mode of learning – second Rashi

פתוחה וסתומה ופסול ספר תורה

[רבינו הלל ודלא כמזרחי על רש"י וקרבת אהרון מלבי"ם וחפץ חיים על הסיפרא]

ושום שכל (פירוש רש"י נדרים לז: שיכול להשכיל בפסוק בין כל פיסוק ופיסוק) מדאורייתא]

הוראה**UNIQUE LEVEL OF TORAH**

הוראה is a specific applied understanding of Torah, as we see through **ממרא זקן**

The beginning of **למעשה**

באותו מדינה

הר המוריה: הר שיצא **הוראה** לישראל

רמב"ם: לשכת הגזית משם יוצא **הוראה** לכל ישראל

DEFINES THE ORGANIZATION OF ויקרא

הוראה actually defines the organization of the parshiyot

The reasonable organization should be חטאת יחידה כהן גדול פר העלם דבר של ציבור שיעיר נשיא in that order as two unique חטאות פנימיות

Instead, we are faced with חטאת יחידה כהן גדול פר העלם דבר as חטאות חיצוניות

And חטאת יחידה שיעיר נשיא as חטאות חיצוניות

The כהן גדול here is unique to a משיח פר כהן משיח instead of a כהן גדול!

Because he is an actual part of the mishkan

The issue of אל פני הפרוכת vs. פני פרוכת הקודש (זבחים מא):

Only חטאת היתר is the source of responsibility; there is no קרבן for the action of שגגה per se
Those קרבנות that relate to the actual משכן are fully defined by הוראה; those קרבנות that are for the person are defined by עשה שגגה אשר

PROBLEMS IN ORGANIZATION

Our parasha, the very source of organization, is disorganized!

But there is a problem גופא in this issue right here in the parasha

Which is דוקא not a problem when it comes to צו

THE ORDER OF THE TWO PARSHIYOT

ויקרא

עולה

אשם חטאת שלמים מנחות עולת העוף

PROBLEMS

No common denominator to second פתוחה! How do we list דמים together with מנחות? Two separate מסכתות

Why not list the various kinds of עולות together, all דמים, in first פתוחה?

The major difference of עולה וחטאת שלמים. What excuse to put שלמים between עולה וחטאת שלמים וקלים

צו

שלמים אשם חטאת מנחה עולה

קירבה וזבח

But there is a major difference: in צו the שלמים is introduced as (ז:יא) תורת זבח שלמים as opposed to ויקרא where the introduction is in terms of (ג:א) קרבנו

The first time that we meet the word "קרבת"

Zohar on קרבן vs. זבח

There even seems to be a need to incorporate זביחה within קרבן in the unlikely זכט!

חיבה ונדבה

This fits the other נקודה that relates to the difference:

ויקרא רבה ג:ה) אין לך הדיוט שמריח... – אלא כדי שיהא מזבח מהודר בקרבנו של עני

Rashi: מעלה אני כאילו הקריב נפשו: עני is also as נפש כי תקריב קרבן מנחה

So that the essence of the parasha is the extent of the נדיבות

First we list נדבות, and within them we list the greater נדבה first

The midrash of אגריפס and the birds of the עני

קרבת של עני הקדימו!

Zohar about the חפצא of the עני being נפש, "soul food"

The עני brings himself, and this is what צדיקים search to bring

חיבה AS ESSENCE

But that is the whole point of the very *word* ויקרא as Rashi points out: חיבה

Difference between משה רבינו ובלעם is the חיבה of ויקרא vs. ויקר

The very same information as the Torah might be non-Torah because of no חיבה

Definition of Torah itself, not just a mode of delivery

AVODA IN PLACE OF TORAH: צו

The whole issue of חיבה seems lost in צו

Here it is *demand*, the opposite of נדבנות, volunteering

Here it is not Torah, but עבודה

The new element here is the חלק הכהנים

כהנים אוכלין ובעלים מתכפרים

The פתיחה of אש

One חיבה oriented, קרבן; one צווי oriented, אישים וזבח

So these very different פרשיות of the Torah, Torah and עבודה, share an odd involvement with the animal, of all things!

ANIMALS AND TORAH AND AVODA

Rights to (מגילה לא:) ארץ ישראל are זה בית המקדש – זה המקום הזה

בזכות הקרבנות...ומעלה אני עליכם כאילו הקרבנתם

All the תורות are associated with קרבן or כפרה

מחוסר כפרה or קרבן per se relates to the דינים of animals: eating them, sacrificing them, mating them, working them....

This is the לב around which עבודה must revolve?

קריאת שמות

ויקרא אדם שמות ויקרא שמות

Yet ויקרא actually *means* to properly *define*: Zohar

Naming as an act of חיבה

ויקרא אל משה – ויקרא א' לאור יום: דא קריאה ודא קריאה

ויקרא is non-abstracted definition, just as הוראה is non-abstracted

Putting things in context, making them actual

From מעשה בראשית itself this act involved the animal

The question of the Zohar: Then how could תפילה be קריאה?

Precisely the point!

As Avoda: definition

As Torah: definition

The מקור of both תורה ועבודה is ויקרא!

But how does this explain צו which is a לשון ציווי וזירוז, far from חיבה?

זריזות

עבודה OF חפצא

כהונה defines the nature of זריזים הם

זריזות is עבודה בעלי חבורה זריזים

עבודה – even being in the place of זריזים

זריזין מקדימין למדים מאברהם ומעבודה
 The מקור קרבנות והמקדש is the מקור for זריזות!
 קרא זריזותיה דאברהם קמ"ל
 עובד: who is זריז כששים was called

YET RELATES TO עבודה AS PLAIN WORK!

חזית איש מהיר במלאכתו: משה; נשיאים וכל העוסקים במשכן ומקדש
 תנא דבי אליהו: ארור עושה מלאכת ה' רמיה!
 עבודה per se is זריזות, even if it is not עבודת המקום directly

זריזות AS ENTHUSIASM

מסילת ישרים: השמחה הפנימית והחפץ והחמדה
 מלא רוח ה' *en+theos*:

חיבה וזריזות כאחד

CHILDHOOD

זריזות כעלמה – עלמות אהבוך

כהדי עלומתא

The רב צדוק לגבי אברהם (דובר צדק מח.).

לנו משה: לילדים דוקא צורה

Why not speak to children in terms of חביבות?

The existence of מצוה is what makes enthusiasm possible

Activity with the clarity of מצוה is זריזות

From "commandment" to a "good deed"

The ability to invest oneself

THE DIFFERENCE BETWEEN עבודת ועבודה

From עבודת of Pesach to עבודת for Pesach! One is עבודת and one עבודה

Why it is so central on Pesach

The opposite of זו כשפחה זו כעבד who has no self to invest, to care about

Opposite of inability to be concerned

Something to throw yourself into!

ושמרתם את המצות – את המצוות!

משה משה אברהם אברהם

The two midrashim: לשון חיבה לשון זירוז

The same לשון of לכאן ולדורות

because you cannot create enthusiasm אין מזרזין אלא למזרזין

חביבין ישראל שסיבבן במצוות

Defines your essence

זריזות ושימוש תלמידי חכמים וחירות

As much as ויקרא defines the זריזות of צו, so does זריזות define the Torah of ויקרא

The midrash about יוסף and חירות and שימוש רבו

The two concepts are the same: ויקרא וזירוז just different faces

The כהן has to be a זריז חכם תלמיד or his עבודה per se is no עבודה!

ואל חדר הורתי: זה מקדש

בית אמי: סיני וחדר הורתי: משכן!
 סיני is birth, where משכן is conception: seems time-reversed
 One who seeks to define has to come to the Mishkan
 The deeper connection then is in the משכן
 More fundamental
 That is the essence of הוראה, conception in both senses
 המקום גורם

FROM אשר ברא סד אשר הוצאתיך

אנוכי אשר הוצאתיך הר סיני On we confront the
 מעשה בראשית אנוכי of הוראה is the place where we confront
 מעשה שמים וארץ; אבן שתיה; ציון מכלל יופי; ויברך אותם מקדש as the מקור of Creation:
 To be willing to reexamine conception!
 Fundamental science vs. technology
 Application requires a new way of looking at the world
 The more fundamental the theory, the more it redefines מעשה בראשית

הוראה REAL

דבר תורה כלשון בני אדם means that a child can understand it
 הוראה, which is dependent on fundamental understanding
 This is why המקום גורם, because הוראה needs to redefine the nature of בריאה at the source
 קריאת שמות and man's relationship to the universe
 People foolishly believe that anyone can be מורה by reading a שולחן ערוך
 But הר סיני is only the דיוטגמא which requires still חדר הורתי
 The entire essence of תורה שבעל פה
 מבלי עולם ממש! if there is no re-examination
 Wear the world out, loses all freshness, never מתחדש!
 רעיא מהימנא
 שולחן ערוך אחד מאלף מצאתי does not refer the one who can read
 לפי ההלכה (יו"ד דיני כבוד רבו) even חידוש without הוראה
 Willingly to reexamine things fundamentally
 The connection of משנה ברורה והלכה ברורה
 The connection of חבור to בית אמי will be broken, and that is the most tragic of ישוטו לבקש דבר ה' ולא
 ימצאו
 זריזות and נדיבות of חבור is the true חובה and זריזות